

Tro no 38

Åpenbaringen av Guds Parousia

15. oktober 2017

Brian Kocourek, Pastor

Denne formiddagen ønsker jeg å tale om et emne som jeg føler er veldig misforstått både i den kristne verden og blant folk som hevder å tro dette Budskapet. For å kunne forstå hva dette Budskapet handler om, så er det nødvendig med en spesiell åpenbaring angående hendelsene i endetiden, og hvordan de alle passer sammen for å skape et Rop, en Røst og en Basun fra Gud, som er de tre viktigste hendelsene knyttet til endetidens åpenbaring av Jesus Kristus.

Ropet, Røsten og Basunen vil alle finne sted i løpet av den tiden som blir kalt Kristi Parousia. Apostelen Paulus taler om dette i sitt første brev til Tessalonikerne, og det 4. kapitlet.

Apostelen Paulus sa:

1. Tessalonikerne 4:13 Men jeg vil ikke at dere skal være uvitende, brødre, om dem som har sovnet inn, så dere ikke sørger som de andre som ikke har noe håp.

Så apostelen Paulus ønsket ikke at vi skulle være uvitende, eller bli værende i uvitenhet angående oppstandelsen. Og særlig når det gjelder tidspunktet for oppstandelsen, fordi han taler om de som har sovnet inn.

14 For dersom vi tror at Jesus døde og stod opp igjen, så skal Gud, gjennom Jesus, føre dem som er sovnet inn, sammen med Ham.

Vel, Legg merke til at apostelen Paulus taler her om Jesu død og oppstandelse. Og så taler Han om oppstandelsen av dem som er sovnet inn i Jesus, (Kristne som er fylt med Den Hellige Ånd). Og Han sier at de er disse som Gud vil bringe sammen med Seg. Så Han taler om noe som Gud gjør.

15 For dette sier vi til dere med et Herrens Ord, at vi som lever og blir igjen til Herrens Parousia (nærvær) (komme), skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsøvnet.

Nå, dette ordet "**komme**" [remain unto the "coming" of the Lord = blir igjen til Herrens komme Ovs.], det er en feil oversettelse av disse som skrev ned King James versjonen. De hadde ingen forståelse av endetidens hendelser, slik at de

valgte å bruke et ord som passet med deres egen teologi. Men det ble helt feil angående endetidens hendelser, slik det ble gitt til oss av en stadfestet profet.

Det greske ordet var "**Parousia**", og den rette oversettelsen er "**Nærvær**". Så for å få en bedre forståelse av disse tingene som Gud gjør, la oss sette inn det ordet **Nærvær**. Det vil gjøre lesningen helt forståelig med hensyn til endetidens hendelser.

15 For dette sier vi til dere med et Herrens ord, at vi som lever og blir igjen til Herrens Parousia (Nærvær), skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsøvnet.

Vel, ordet "**komme**" innebærer bare en handling eller en **ankomst**. Men når vi leser om hendelsene som skal etterfølger dette **Nærværet**, så viser det at et betydelig tidsrom er involvert her, og ikke bare én enkel handling av en ankomst. Når vi fortsetter å lese, vil vi se tre ting som Gud gjør. Og deretter vil oppstandelsen finne sted, og vi blir rykket opp for å møte Guds sønn i luften.

16 For Herren selv (nå, husk at det bare er én Herre, og én tro på den ene Herren. Moses forkynte det. Jesus forkynte det. Og Paulus forkynte det. Så vi ser at denne Ene Herren, som er Gud selv) **skal stige ned fra himmelen med et rop, med en overengels røst, og med Guds basun. Og de døde i Kristus skal stå opp først.**

Nå, husk at alt dette finner sted i løpet av den tiden som apostelen Paulus kaller **Kristi Parousia-nærvær**. Vi har allerede påpekt dette i vers **15**. La oss lese det igjen.

1. Tessalonikerne 4:15 For dette sier vi til dere med et Herrens ord, at vi som lever og blir igjen til Herrens Parousia (nærvær), skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsøvnet.

Legg merke til at dette Parousia-nærværet er en tid satt frem av Gud spesielt for Guds endetidsfolk, de som ikke har gått i graven i løpet av de syv menighetstidene. Den sier: at **vi som lever og blir igjen til Herrens Parousia (nærvær)**,... Og så legger Paulus til: **Vi skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsøvnet**. Nå, dette ordet "komme i forveien for", [Engelsk bibel bruker ordet "hindre". Ovs.], ordet ble oversatt fra et gresk ord som ikke betyr "å hindre dem". Men det betyr egentlig at vi ikke vil gå foran dem. Så hva Paulus forteller oss her, er at i løpet av tiden for dette Parousia-nærværet, så vil noe

finne sted som vil bringe opp de hellige som er innsovnet, for å komme sammen med de hellige som lever. Og apostelen Paulus forklarer dette i det neste verset.

17 Deretter skal vi som lever og er igjen, bli rykket samtidig opp i skyer sammen med dem (de hellige som er innsovnet, de vil Gud bringe med seg), *for å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være med Herren.*

18 Derfor skal dere trøste hverandre med disse ord.

De fleste som kaller seg kristne i dag, har ingen anelse om at dette skriftstedet taler om et Guds nærvær i endetiden blant folket, med en tjeneste til de hellige som er i live på denne tiden. Og deretter blir de hellige brakt sammen med de som allerede har gått for å være med Jesus, de som vil være de oppstandne hellige.

Gud stiger selv ned til jorden med en tjeneste av et Rop, en Røst og en Basun. Dette er de tre tingene som Gud selv skal gjøre i løpet av denne tiden for dette Parousia-nærværet.

Selv mange av de som hevder å følge tjenesten til William Branham, forstår ikke hva Gud har gjort i denne tiden, utover det faktum at Gud sendte en profet.

Jeg vil aldri glemme ordene som broder Vayle talte i 1982 i Columbus møtene, da han sa: "**Ingen profet ingen Gud, ingen Gud ingen profet**". Og det han mente med det, er at når Gud sender en profet, da er det aldri bare et spørsmål om hvorvidt profeten er blitt sendt, men heller dette at Gud alltid følger Sin profet.

Tegnet på at en profet er blant folket, er også alltid etterfulgt av "**Det Personlige Guds Nærvær**" blant folket. Og uten å forstå dette prinsippet, er det umulig å forstå hva som har funnet sted i denne tiden, da Gud sendte oss Sin profet.

Så nå ønsker jeg å gå helt tilbake til 1982, og presentere en studie som jeg gjorde tilbake da, fordi mange av dere var ikke engang født da i 1982. Og siden mange, fremdeles til denne dag, ikke forstår tjenesten til Den Hellige Ånd i denne siste tiden, så vil jeg gjerne vise, ut fra Skriften og sitater, nøyaktig hva som har funnet sted i henhold til apostelen Paulus, Peter, og William Branham selv. De underviste alle sammen **læren om Parousia**.

La meg først fastslå at læren om Kristi Parousia, er en lære som ble undervist av apostelen Paulus. Vi har allerede lest om det i **1. Tessalonikerne 4:13-18**.

I disse versene fra Skriften legger apostelen Paulus ut for oss endetidens tjeneste av Guds personlige Nærvær på jorden, og han forteller oss hva Gud vil gjøre i denne tidsperioden som utgjør Hans Nærvær.

Vel, Paulus brukte selv dette ordet Parousia mer enn tjue ganger. Og vi vil se på hver gang hvor han bruker dette ordet for å stadfeste læren om Parousia, slik apostelen Paulus underviste det.

Dernest har vi apostlene Peter, Johannes og Jakob, som også underviste denne læren om Parousia. Dermed er det ikke bare en lære av Paulus, men apostlenes lære. For den er nevnt av hver eneste skribent i Det Nye Testamentet.

Dessuten advarte apostelen Paulus oss i:

Galaterne 1:8 Men selv om vi eller en engel fra himmelen skulle forkynne dere et annet Evangelium enn det som vi har forkynt dere, han være forbannet!

9 Som vi har sagt før, så sier vi nå igjen: Hvis noen som helst forkynner dere et annet Evangelium enn det dere har mottatt, han være forbannet!

Og når apostelen Paulus advarte oss om at hvis "***noen som helst***", ***forkynner et annet evangelium enn det han forkynte***, da taler han om nettopp det, "***enhver person***" eller "***hvem som helst***", kjønnsnøytralt.

Wuest Oversettelsen sier det slik: "***Faktisk, selv om vi eller en budbærer fra himmelen skulle forkynne et Evangelium til dere, et som går utover det som vi forkynte til dere som gode nyheter, la ham være forbannet.***"

Derfor, selv om en budbærer kommer ned fra himmelen, er han fortsatt underlagt Paulus sitt Evangelium, og han må lære det slik som Paulus forkynte det, ellers vil han bli forbannet.

Det er derfor broder Branham også overga seg til den dogmatiske læren som apostelen *Paulus underviste til dem*.

60-1211M Ti jomfruer 213 Og jeg så disse millionene som sto der. Jeg sa: "er de alle Branhamer?" Sa: "Nei." Sa: "De er dine omvendte." Og jeg sa: "Jeg ønsker å se Jesus." Han sa: "Ikke ennå. Det vil ennå være en tid før Han kommer. Men Han vil komme til deg først, og du vil bli dømt ved det Ordet som du forkynte. og de hviler på Det." Jeg sa: "Vil alle måtte gjøre det? **Vil Paulus måtte stå der?**" Han sa: "Ja, Paulus står også sammen med sin gruppe som han forkynte til." **Jeg sa: "Jeg har forkynt det samme budskapet som han**

forkynte." Og disse millionene løftet sine hender og sa: "Vi hviler på det."

Der har du det (Skjønner?), rett der.

60-0518 Manifesterte Sønner av Gud 234 Nå, hvis det var sant da på den dagen, han sa (de, folket sa til meg), sa: "Jesus vil komme til deg, og du vil presentere oss for Ham, en dydig jomfru." Dømt av det Ordet som du forkynte til dem. Og, se, **Hvis jeg forkynner for dere nøyaktig hva Paulus forkynte til sin menighet, hvis hans gruppe kommer inn, da vil vår gruppe også, fordi vi har fått det samme.** Amen.

58-0927 Hvorfor er vi ikke et trossamfunn? 157 Dere vet, Paulus var apostelen til hedningemenigheten. Se her. Visste dere at Paulus... **Hvor mange tror at dette er hva Paulus forkynte?** Er det hva han sa her? Du sier: "Vel, vent et øyeblikk nå, broder Branham. Bare et øyeblikk. Nå, vår biskop sier at det er greit. Hovedtilsynsmannen, forsamlingen sier at det er i orden. Oneness sin biskop sier at det er i orden." **Jeg bryr meg ikke hva de sier, de har feil!** Og jeg sa til dere at vi skulle stikke virkelig hardt. Og falske profeter ville si det. For Bibelen sa: **"Om noen mener at han er en åndelig, eller en profet, la ham erkjenne at det jeg sier, er Herrens bud."** **Og hvis hans ånd ikke vitner sammen med det Ordet, da er han en falsk profet i utgangspunktet.** Jeg vil heller være en kvinnehater enn en kvinneelsker, og måtte gå ut med slike ting som det, og legge ut slike ting som det i Guds menighet, i strid med Guds bestemmelse. Og Paulus sa, finn Galaterne 1:8; Paulus sa: **"Hvis en Engel fra himmelen forkynner et annet Evangelium enn det som jeg forkynte dere, la ham være forbannet."** Nå, hva skal du gjøre med det?

Nå, dette er svært harde ord, og det er ord som stikker litt. Men broder Branham sa: "Hvis en mann underviser i strid med hva Paulus lærte, da er han en falsk profet."

Og denne formiddagen bygger vi på det som apostelen Paulus lærte oss, ***læren om Kristi Parousia***. Og hvis noen mennesker kaller dette en falsk lære, da burde de helst være forsiktig, for da sier de ikke det som apostelen Paulus sa.

Nå, dette greske ordet ***Parousia***, ble brukt av grekerne til å fremvise ***ikke bare ankomsten***, men mer spesifikt ***den faktiske visitten, oppholdet eller det påfølgende nærværet***.

Fokuset skulle da ikke være på ankomsten, men de hendelsene som etterfølger den ankomsten.

Forfatteren **Israel P. Warren**, fra Portland Maine, skrev i sin bok, *The Parousia*, i 1879 på side 12-15: "*Vi taler ofte om det annet komme, den neste ankomsten, osv. Men **skriftene taler aldri om det annet Parousia**. Uansett hva som skulle være dens natur, så var den noe merkelig, noe som aldri tidligere har skjedd, og som aldri vil komme til å skje igjen. **Det vil være et nærvær som var helt ulikt og totalt overlegen til alle andre manifestasjoner av Ham Selv til menneskene**. Det er slik at denne betegnelsen, Parousia, skulle helt klart stå alene for seg selv, uten noe annet betegnende tilnavn, annet enn ordet: "Nærværet".*

*"Ut fra denne betraktningen av ordet er det tydelig, at verken ordet "komme", eller ordet "ankomst", er det som best representerer ordet. De er ikke i overensstemmelse med ordets grunnbetydning, de samsvarer ikke med ideen om hvor verbet er avledet fra. Og de ville heller ikke på en hensiktsmessig måte kunne erstatte det mer nøyaktige ordet: "**Nærvær**". I de tilfellene hvor oversetterne brukte disse andre ordene, er heller ikke ordstammens <rot> kommet ut fra det samme ordet.*

"Komme" og "Ankomst" gir en klar fremtredende oppfatning av en tilnærming til oss, en bevegelse mot oss. "Parousia" derimot taler om det å være sammen med oss, uten noen henvisning til hvordan det begynte. Innholdet av det å komme eller ankomst, ender med ankomsten. Innholdet av Nærværet, starter opp med ankomsten. Komme og Ankomst er ord som taler om bevegelse, mens Nærværet taler om en hvile. Komme og ankomst har et begrenset tidsforløp som kun dekker selve denne handlingen av en ankomst, det kan være kortvarig. Tidsforløpet av Nærværet er ubegrenset. Våre oversettere skulle gjort det samme med dette formelle ordet "Parousia" som de gjorde med "Baptisma" (dåp), nemlig å overføre den uendret. Eller hvis de oversatte det, at de da brukte den eksakte grunnbetydningen av ordet: "Nærvær". Da hadde det blitt godt forstått. Det finnes ikke en slik ting som det annet "Nærvær". "Da tror jeg at hele læren ville ha vært annerledes enn den er i dag. Frasene, "den andre ankomsten" og "det annet komme", dette ville aldri blitt hørt. Menigheten ville blitt opplært til å tale om Herrens "Nærvær" som noe virkelig, at ut fra dette nærværet skal vårt håp bli til en realitet. Enten en gang i fremtiden eller en periode lenger borte, at denne verden skal bli gjort ny, at vi når frem til en oppstandelse både åndelig og legemlig, og rettferdighet og en evig belønning blir utdelt."

I det vi undersøker Skriftens bruk av dette ordet "**Parousia**", så skal vi ta alle de 23 skriftstedene der dette ordet kommer frem, og vise hva som er vesentlig med ordet "**Nærvær**" og hvordan skriften blir anvendt for denne tiden.

Tross alt så sa broder Branham i talen

64-0119 Shalom 223 Hele Det Nye Testamentet taler om denne tiden.

I **Matteus 24** ser vi den første forekomsten av dette ordet når disiplene spør Jesus om hans nærvær ved verdens ende:

Matteus 24:3 *Da Han nå satt på Oljeberget, kom disiplene til Ham. Og mens de var alene, sa de: «Si oss, når skal dette skje? Og hva skal tegnet på ditt "**Parousia**" (**Nærvær**) være, og på verdens ende?»*

Spørsmålet som ble stilt, var: **Hva skal tegnet være på ditt Nærvær**. Disse disiplene visste ikke om et første komme, og langt mindre om et annet komme. De spurte: Når skal ditt nærvær bli gjort åpent kjent? Når vil du komme frem og manifestere ditt nærvær for menneskene? Dette er det samme spørsmålet som Jesu egne brødre stilte ham i **John 7:1-13**, men Jesus nektet å svare dem, for de trodde ikke på Ham likevel. Han fortalte dem at de skulle bare selv dra til festen. Men senere dro også Han i hemmelighet. Han ønsket ikke å vise seg frem åpenlyst.

Broder Branham sa i talen:

60-1204M Jesu Kristi Åpenbaring 106. Åh! Hvordan den siste tidsalderen og Herrens Komme ble dekket til, for apostlene! De stilte spørsmålet, men bare én levde til å få Åpenbaringen. Likevel forstod han den ikke, fordi historien ennå ikke var dannet.

Så med det i tankene vil jeg ikke å sette folk inn eller ut, basert på deres forståelse av denne åpenbaringen. For broder Branham sa at selv apostlene forsto det ikke.

Men det å ha Åpenbaringen av Kristi Nærvær i denne tiden, er avgjørende for å forstå hendelsene som Gud er her for å utføre. Og uten den åpenbaringen, da vil du streve med å prøve å sortere ut de ulike hendelsene som allerede har funnet sted. Og i tillegg vil du ikke ha noen anelse om hva som ennå gjenstår å skulle skje i løpet av den gjenstående tiden av Røpet, og deretter Røsten og til slutt Basunen fra Gud, under denne endetidsperioden kalt Kristi Parousia.

Som du kan se, så er det viktig å se Ordet manifestert, for å motta den rette tolkningen av den. Forfatteren J. B. Rotherham, fra Cincinnati, Ohio, skrev en

bibeloversettelse kalt **Emphasized Bibelen**. I sin oversettelse bemerket han følgende: "*I denne Bibelutgaven er ordet **Parousia** konstant blitt oversatt med **Nærvær**. "Komme", som en representant for dette ordet, er blitt satt til side.*

Han fortsatte med å si: "**Parousia, det er fortsatt inn i fremtiden**, og kan derfor være innhyllet i en del uklarheter, noe som **bare en oppfyllelse kan klarere bort**. Det kunne til slutt være både **en periode**, mer eller mindre **utvidet, der visse ting skal skje, en hendelse, noe som kommer, og så går bort igjen, som en av en serie Guddommelige inngrep**."

Broder Branham kom med en liknende uttalelse i Boken om Menighetstidene. der sa han følgende...

Boken om Menighetstidene kapittel 1-Innledning-Åpenbaringen av Jesus Kristus P:2 Innledning Selv om denne boken vil berøre flere ulike viktige doktriner (slik som Guddommen, vanddåpen, osv.) som er funnet i Åpenbaringen, kapitlene en til og med tre, så er dens viktigste tema fremsettelsen av en detaljert studie av de syv Menighetstidene. Dette er nødvendig for å studere og forstå resten av Åpenbaringen. **For ut fra tidsaldrene kommer Seglene, og ut fra Seglene kommer Basunene, og ut fra Basunene kommer Vredesskålene. Som det første utbruddet av et romersk lys, Menighetstidene kom frem med en kraftig opplysning i begynnelsen, uten at det kunne bli noe mer lys etterpå. Men når glansen av de Syv Menighetstidene er gitt ved Guddommelig åpenbaring, da etterfølges det av lys etter lys, inntil hele Åpenbaringen åpnes vidt opp framfor våre undrende øyne. Og vi, oppbygget og rensset ved Hans Ånd, blir gjort rede for Hans strålende tilsynekomst, vår Herre og Frelser, den Ene Sanne Gud, Jesus Kristus.**

Broder Branham sa også: "*Gud er Sin egen tolk, og han tolker Sitt ord ved å få det til å skje.*" Dette er nøyaktig hva **Rotherham** skrev om: "**Parousia, det er fremdeles inn i fremtiden**, og kan derfor være innhyllet i en del uklarheter, noe som **bare en oppfyllelse kan klarere bort**."

Og vi har hatt en profet som er kommet i denne tiden med "**Så Sier Herren**", og han har erklært Kristi nærvær iblant oss. Så da kan vi hvile i det, og vite at vi har den rette tolkningen av Ordet.

Matteus 24:27 For som lynet kommer fra øst og lyser til vest, slik skal også Menneskesønnens Parousia (Nærvær) være.

Her ser vi "**Nærvær**", og **ikke komme**. **Lynet som kommer**, er bare en lysglimt. Men i dette eksempelet sier han at det vil opplyse hele jorden. Ikke bare en rask lysglimt i horisonten et sted. Men denne opplysningen er fra øst til vest, som representerer en **total opplysning**. Lynet som kommer fra øst til vest, omfatter **rom** og **tid**. Slik som **Nærværet**, som ikke bare viser en ankomst, men et tidsrom som omhandler Hans nærvær.

Ordet (For som lynet) **kommer**, er faktisk her et ord som betyr å **spre seg utover**. Ikke bare et blaff, men **et fullt omspennende lys**.

Og broder Branham sa: "**Min tjeneste er å erklære Ham, at Han er her**." Så vi ser på to ting; en erklæring om Kristus og en **bekjentgjørelse av Hans Nærvær, at Han er her**.

Dette skriftstedet forteller oss også at **Kristi mektige Nærvær vil frembringe et stort lys** som vil opplyse hele jorden.

Vi leser i:

Johannes 1:4 I Ham var Liv, og Livet var menneskenes Lys.
5 Og Lyset skinner i mørket, og mørket forstod det ikke.

Jeg tror at det er grunnen til at så mange tilsynelatende ikke kan forstå hva dette **Parousia** handler om, fordi de ikke kan forstå de tingene som er fra Gud. For det står i:

1 Korinterbrev 2:11 For hvilket menneske forstår det som er av mennesker, uten menneskets ånd som er i ham? Slik er det **heller ingen som forstår det som er av Gud, uten Guds Ånd**.

12 Men vi fikk ikke verdens ånd, men den Ånden, som er fra Gud, for at vi skal forstå det som rikelig er blitt gitt til oss av Gud.

13 Dette taler vi også om, ikke i opplæring av menneskelig visdomsord, men i opplæring av Den Hellige Ånd, for det som har med Ånden å gjøre, blir forenet åndelig.

14 Men et naturlig menneske aksepterer ikke det som er fra Guds Ånd, for det er nemlig dårskap for ham. Han er ikke i stand til å forstå det, for det bedømmes åndelig.

Så det er nødvendig med Den Hellige Ånd for å forstå det som er fra Gud. Og det bringer oss til et annet poeng. Bileam var en ekte Guds profet. Men det var hans besluttsomhet om å strebe etter penger, som fikk ham til å begå feil.

Lucifer ble skapt av Gud til å lede an i tilbedelsen, og han var full av Visdom og skjønnhet. Men det var hans besluttsomhet om å gå etter popularitet, som fikk ham til å begå feil.

Nå, det er en advarsel fra Den Hellige Ånd til enhver som lytter til disse ordene denne formiddagen. Gud skapte Lucifer for å lede, og Gud skapte Bileam til en ekte Guds profet, men det var deres besluttsomhet om å gå etter penger og popularitet, som førte til deres undergang. La det være en advarsel til alle som hevder å tjene Gud i denne tiden.

Så vi ser her at Kristi Nærvær i Hans første komme, brakte frem en opplysning. Og hvis, "**Han er den samme i går, i dag og for evig**", da vil tegnet på Hans herlige **Nærvær** her iblant oss igjen i denne tiden, i sannhet måtte være stadfestet av en opplysning. Den vil bli mottatt av dem som det var ment for, og forkastet av dem som er i mørket.

I Matteus ser vi den andre gangen hvor dette ordet Parousia blir uttalt, og det blir denne gangen uttalt av Jesus Kristus selv. Derfor er Jesus selv opphavsmannen til læren om Parousia, som vi ser i:

Matteus 24:37 Men slik som det var i Noahs dager, slik skal også Menneskesønnens Parousia (nærvær) være.

Legg merke til at ved å bruke flertall, "**Dager**", da forteller Jesus deg at **Menneskesønnens Parousia vil være over en tidsperiode av en viss lengde.**

Derfor taler ordet **Parousia** ikke om et kort øyeblikk av en ankomst. For hva var det som skjedde i Noahs dager? Skal ikke det samme gjenta seg på nytt? Og vi vet at **Et budskap om frelse og dom gikk ut**. For Peter fortalte oss at **Noah var en som forkynte rettferdighet**. Og det ble til frelse for dem som gikk inn, og til dom for dem som nektet å gå inn.

2.Peter 2:5 og så sant Han ikke sparte den gamle verden, men bevarte Noah, én av åtte mennesker, rettferdighetens forkynner, og lot vannflommen komme over de ugudeliges verden,

Lytt til hva Jesus igjen sier den tredje gangen vi ser dette ordet **Parousia** i Skriften.

Matteus 24:39 Og de forstod ingenting før flommen kom og tok dem alle bort. Slik skal det også være ved Menneskesønnens Parousia (nærvær).

Igjen ser vi på dette eksempelet på flommen som kom over folket, og de ble vasket bort. Og fremdeles så vil ikke folket være oppmerksom på dette Budskapet om Nåde og Barmhjertighet, og derfor vil de nekte å gå inn i dette **Parousia-nærværet** til Menneskesønnen.

Legg merke til på Noahs tid at Budskapet ble mottatt av bare noen få, mens resten spottet Noahs lære.

Det er faktisk hva broder Branham skrev ned i sine notater for talen Bortrykkelsen. Vi vet at denne tiden for bortrykkelsen er omtalt av apostelen Paulus i **1 Tess 4:13-18**. og i sine notater angående dette skriftstedet, skriver broder Branham at denne læren vil bli spottet.

[Dette er en oversettelse av det som broder Branham hadde skrevet ned i sitt notat:

Bortrykkelsen.

Salme 27:1-5.

Vi er advart om at læren vil bli spottet i de siste dager. 2.Peter 3:3-4.

Men det er åpenbaringen til Hans Brud, Menigheten.

Uten åpenbaring kan der ikke være tro.

For tro er noe som er blitt åpenbart til deg. Ovs.]

Denne flommen som kom og tok dem alle bort, var et resultat av en periode på 40 dager med regn. De ble vasket bort. Men det skjedde ikke med det samme regnet kom, eller ved den første regndråpen. Det er interessant å merke seg at perioden for oppstandelsen var på ca. 40 dager. Og det samme vil også perioden for den siste oppstandelsen være, slik at teltet vil være med oss i ca. 6 uker, eller 40 dager, ifølge broder Branhams beskrivelse om hvordan han ville ha det satt opp.

Dette forteller oss også at **de visste ikke noe om det før** det var for sent. Vi vet at Gud hadde en profet på scenen. Noah forkynte et budskap om en **Advarsel, og deretter dom**, i nesten 120 år. Men dette ble avvist av alle, unntatt en håndfull mennesker. Det etterlot ikke noe annet enn dom for de som avviste Budskapet for den tiden.

Neste gang vi ser dette ordet Parousia omtalt, det er av apostelen Paulus selv:

1.Korinterne 15:23 Men hver i sin egen rekkefølge: Kristus er førstegrøden, deretter levendegjøres de som tilhører Kristus, ved Hans Parousia (nærvær).

Her taler apostelen Paulus om rekkefølgen i oppstandelsen, hvor den første vil være den siste, og den siste vil være den første. En rekkefølge som de kommer frem i. Derfor, denne rekkefølgen er ikke en øyeblikkelig ting, men det er heller forårsaket av en prosess med tid som enten er konsentrert eller utvidet. Og bruken av ordet **rekkefølge**, tilkjennegir også autoritet og lederskap, noe som absolutt er angitt her i dette Skriftstedet.

Igjen ser vi oppstandelsen som er omtalt for denne tidsperioden av Kristi Parousia. Dette ble omtalt av både Rotherham og Earl P Warren, som en del av hendelsene i **Parousia**.

Vi vet også at parousia inneholder **et rop, en røst** og **en basun**, fordi disse hendelsene er beskrevet av apostelen Paulus i **1.Tessalonikerne 4**, som noe som angår **Kristi Parousia**.

Vi er også blitt fortalt av broder Branham i talen Bortrykkelsen, at *røsten er oppstandelsen*.

Og broder Branham lærte oss at det vil være en rekkefølge i oppstandelsen.

54-0512 De 7 Menighetstidene 97 *Den første vil bli den siste... Det er rekkefølgen i oppstandelsen. Jeg vil ikke kjenne noen i generasjon før meg eller generasjon etter meg. Jeg vil kjenne de som er i min generasjon sammen med meg. Hver generasjon vil komme i den samme rekkefølgen som de gikk bort."*

Neste gang vi ser dette ordet **Parousia** omtalt, er av apostelen Paulus i: **1.Tessalonikerne 2:19** *For hva er vårt håp, vår glede eller krans av glede? Eller er ikke også dere, framfor Herren Jesus Kristus, i **Hans Parousia (nærvær)**?*

Legg nå merke til at Kristi **Parousia**, ifølge apostelen Paulus, skulle ikke bare være **vårt håp**, men også **vår krans av glede**. Og dette er sant ettersom alle som forstår læren om Kristi Parousia-nærvær, kan bevitne det. Likevel finnes det forkynnere som kaller **Kristi Parousia** for en falsk lære. Alt jeg kan si er: "Skam deg min broder, for du vet ikke hva du taler mot."

Men vi er advart mot slik adferd i Judas brev.

Judas 1:10 *Men disse taler ondt om det de ikke kjenner.*

1.Tessalonikerne 2:19 *For hva er vårt håp, vår glede eller krans av glede? Eller er ikke også dere, framfor Herren Jesus Kristus, i Hans Parousia*

(nærvær)?

Hvis dette skriftstedet bare betyr at vi kommer inn i hans synsfelt, da må vi spørre oss selv: "På hvilket tidspunkt kommer vi inn i hans synsfelt?" Vil ikke "synsfelt indikere et nærvær?"

Vel, et nærvær er ikke bestemt ut fra avstander i meter, men om man "**kan bli sett**." Jeg trenger ikke å berøre for å være i **nærvær** av, men bare være innen rekkevidden av, enten ved å se eller å høre. Når vi kommer nærmere hverandre, ser vi hverandre klarere og klarere. Og vår forståelse av det vi ser, blir mer presis.

Så på hvilket tidspunkt blir denne handlingen av en ankomst gjort om til å bli et **Nærvær**? Uansett hvordan du ser på det, **Parousia** eller **Nærvær** handler om et rom av tid.

Det neste Skriftstedet hvor vi ser ordet **Parousia** omtalt, er igjen av apostelen Paulus i...

1. Tessalonikerne 3:13 så **Han kan befeste deres hjerter til å være ulastelige i hellighet framfor vår Gud og Far ved vår Herre Jesu Kristi Parousia (nærvær) med alle Sine hellige.**

Nå, ettersom noen tror at ordet Parousia taler om det annet komme, da vil jeg gjerne stille et spørsmål til dem: "Må befestelsen av våre hjerter være nødt til å vente helt til Hans 2. komme, til å skje når vi møter Ham legemlig i luften?" Eller skal det være en tjeneste som er ordinert til å befeste hjertene, og gjøre dem rede, som et forberedt folk for Herren. Må vi vente på det 2. komme for å bli et hellig folk, eller skal prosessen begynne med profeten i **Malakias 4**, han som er ordinert til å vende barnas hjerter tilbake til fedrene, og til læren på Pinsedagen?

64-0212 Når deres øyne ble åpnet 137 Nå, det har ikke skjedd i det hele tatt, fra apostlene dager, ikke før i denne tiden, så vidt vi vet. Men han lovet på denne tiden at **Menneskesønnen ville bli åpenbart**, slik som det var i Sodoma. Vel, du leser det i **Lukas 17**, omkring **20 til 30**, og se om det ikke er riktig. Han lovet det. Les **Malakias 4**. Ikke bland det med Malakias 3 nå; Malakias 3 var døperen Johannes. Skjønner? Men **Malakias 4**, så snart dette er over, skal den rettferdige gå ut på de ugudeliges aske, og verden er blitt brent med ild. Skjønner? Det skjedde aldri i Johannes sin tid. **Vi forventer denne store salvelsen over menigheten, som vil vende hjertene tilbake til den originale læren til fedrene. Tilbake til den virkelige, ekte Pinsen.**

Og Hva er den originale Læren til Fedrene? Vel, vi viser dere i dag at **alle apostlene underviste om Kristi Parousia-nærvær** i endetiden.

64-0402 Jehova Jireh 156 Og Han har nøye fortalt oss og lovet oss disse tingene i henhold til Bibelen, på mange steder. Selv Det Gamle Testamente lovet det i **Malakias 4**, hvordan det ville bli i de siste dager. **Det skulle vende barnas hjerter tilbake til fedrenes Tro.** Det er pinsefedrenes tro, den originale Bibelens Lære, det originale Ordet, og hva Det ville gjøre. Og det skulle være et tegn, og dette tegnet ville stadfeste, bli stadfestet av Røsten som ville følge det tegnet, **at Du er her**. Og vi tror Deg.

Derfor, denne prosessen med at hjertene blir vendt tilbake til pinsefedrenes lære, den er i virksomhet rett nå. Og den har vært virksom gjennom William Branhams tjeneste som profeten i Malakias 4. Hvis vi skulle måtte vente helt til vi møter Ham i luften, da ville vi jo allerede ha mottatt et herliggjort legeme, og skulle vi etter det, komme i denne tilstanden av å bli **hellig og ulastelig**? Hvis skriften taler om at **våre hjerter skal bli befestet**, så hvordan kan vi da vente helt vi møter Han i luften?

Broder Branham lærte oss at vi tar den tilstanden som er i våre hjerter her, med oss inn i den andre dimensjonen. Så våre hjerter er nødt til å bli endret på denne siden av oppstandelsen. Tross alle ting, hvis dette skriftstedet plasserer befestelsen av våre hjerter til å skje når vi møter Kristus i luften, da må vi også plassere **Malakias 4**, der barnas hjerter blir befestet, til det samme tidspunktet.

Bli man befestet på et øyeblikk? Eller er det en prosess? Og da, hvis det er en prosess, da vil det være noe som skjer over en tidsperiode.

Apostelen Paulus sa i

Efeserne 1:4 vi ble utvalgt i ham til å være hellige og ulastelige i Hans nærvær.

Så dette forteller oss at for at dette skal kunne skje, så har han forutbestemt oss til det. Med andre ord: **Han utvalgte oss og forutbestemte oss til det**. Og deretter forberedte Han veien, slik at det skulle skje.

Derfor, hele denne prosessen med vår forutbestemmelse, det handler om et tidsrom som vi ikke vet lengden eller spennvidden av. **Vi ser Ham som Han er. Og vi begynner å se oss selv, hvem vi egentlig er.**

Nå kommer vi til det Skriftstedet som vi leste først som vår tekst for denne talen, **1.Tessalonikerne 4:15** For dette sier vi til dere med et Herrens ord, at vi som

*lever og blir igjen til Herrens **Parousia (nærvær)**, skal på ingen måte komme i forveien for dem som er innsovnet.*

Hvis vi nå tar dette verset alene for seg selv, da sitter vi igjen med et stort spørsmål. Hvordan kan vi komme i forveien for dem som er sovnet inn. Men vers **16** besvarer vårt spørsmål, og der leser vi:

16 For Herren Selv skal med et rop, med en overengels røst og med Guds basun stige ned fra himmelen. Og de døde i Kristus skal stå opp først.

Derfor, de døde blir ikke først brakt sammen med Ham, men blir oppreist som et resultat av den "Røsten" som kommer ut, slik som broder Branham sa i talen **Bortrykkelsen**. Det er tre ting som skjer ved Hans nedstigning. **1: Ropet, som er budskapet. 2: Røsten, som er oppstandelsen. 3: Basunen, som er bortrykkelsen.**

Så vi ser disse hendelsene av **Ropet, som er Budskapet som går frem for å fange en brud**. Og deretter **Røsten til oppstandelsen**. Og til slutt **Guds Basun**, som samler sammen bruden for bortrykkelsen.

65-1204 Bortrykkelsen 130. Tre ting skjer. **Et rop, en røst, en trompet**, det må skje før Jesus kommer til syne. Nå, Jesus gjør alle disse tre tingene når Han stiger ned. **Et rop, hva er ropet? Det er Budskapet som går frem først, det levende Livets Brød som bringer frem Bruden.**

131. Nå, Gud har en måte å gjøre ting på. Og Han forandrer aldri Sin fremgangsmåte. Han er den uforanderlige Gud. **I Amos 3:7, sier Han, "Han gjør ikke noen ting på jorden før Han først åpenbarer det for Sine tjenere profetene."** Og like så sikkert som Han lovet det, vil Han gjøre det.

65-1204 Bortrykkelsen 153 Det neste er hva? **Var en trompet. Et rop; en røst; en trompet. Nå, det tredje, er en trompet.** Som, alltid, til høytid av trompeter, kaller folket sammen til festmåltidet. Og **det vil bli Brudens Måltid, Lammets Måltid med Bruden, i himmelen.** Ser dere?

154. Det første som kommer frem, er Hans Budskap, som kaller Bruden sammen. Det neste er en oppstandelse av den sovende Bruden; de som døde, tilbake i de andre tidsalderne, **de blir tatt opp sammen.** Og **trompeten, Festmåltidet i himlene, i himmelen.** Ja, det er det som skjer, venner.

155. Vi er rett der, rede nå. Det eneste, Menigheten som kommer ut, må ligge foran Sønnen, for å modnes. Den store skurtreskeren vil komme, etter en stund. Hveten vil bli brent, stilkene, men kornet vil bli samlet inn i sitt kornkammer. Skjønner?

65-1204 Bortrykkelsen 140 Han bestemte at disse tingene skulle skje, og Han må sende Dette.

141. Det første som kommer, når Han begynner å komme ned fra Himmelen, det er et rop. Hva er det? **Det er et Budskap, for å få folket sammen.** Et Budskap kommer frem, først. Nå, **lampe-trimmings tid**, "**Stå opp og sett lampene deres i stand.**" Hvilken vakt var det? Den syvende, ikke den sjette. Den syvende, "**Se, Brudgommen kommer. Stå opp og sett lampene deres i stand.**" Og de gjorde det. Noen av dem fant ut at de ikke engang hadde Olje på lampen sin. Skjønner? **Men det er lampe-trimmings tid.** Det er **Malakias-4.-tid.** Hva Han lovet. Det er **Lukas 17.** Det er **Jesaja ...** Alle disse profetiene, så Det kan bli fullkomment satt i orden i denne tiden, i Skriften, vi ser det levende rett der.

Så **Kristi Parousia**, som Paulus talte om, er også blitt undervist av William Branham.

Det neste Skriftstedet hvor vi ser læren om Parousia undervist av apostelen Paulus, er i:

1.Tessalonikerne 5:23 *Må Han Selv, fredens Gud, hellige dere fullstendig! Og må deres ånd, sjel og legeme helt og fullt bli bevart ulastelig inn i vår Herre Jesu Kristi Parousia (nærvær).*

Vel, talte apostelen Paulus om at våre hjerter skulle være ulastelige bare frem til Hans ankomst? Eller inn i Hans nærvær?

Ordet **inn i** er her brukt på samme måte som **inn til**. Og det betyr **en bevaring som varer helt opp til, og inkluderer tidspunktet for selve Jesu Kristi Nærvær.** "**Inn til**" vil tilkjennegi at det tar deg opp til det tidspunktet, men du går ikke lenger enn det. "**Inn i**" innebærer ikke bare frem til, men også "**inn i**". Så vi skal alltid forbli **hellige og ulastelige i Hans nærvær.**

Neste gang vi ser denne læren om **Parousia** i skriften, er igjen av apostelen Paulus i:

2.Tessalonikerne 2:1 *Når det gjelder vår Herre Jesu Kristi Parousia (nærvær), brødre, og vår samling med Ham, ber vi dere*

Se nå på den advarselen som apostelen gir ut til oss.

2 *om ikke så raskt å bli drevet fra vettet eller bli skremt, verken ved noen ånd eller ved noe ord eller ved brev, som om det kom fra oss, at **Kristi Dag allerede er kommet.***

3 *La ingen forføre dere på noen måte. For **den kommer ikke uten at frafallet først er kommet**, og syndens menneske er blitt åpenbart, fortapelsens sønn.*

Så vi ser at det må være et frafall som angir at tiden er inne, at Kristi Dag er for hånden. Dette er en del av hendelsene som skjer under tiden for Kristi **Parousia**, slik som apostelen Paulus så klart uttrykker det i disse tre versene av Skriften.

Derfor, Kristus må både komme, og være til stede, for at dette skriftstedet skal gi mening. Hvordan skal vi kunne samles sammen med Ham hvis Han ikke er her. Dette sier ikke at bare vi først skal samles sammen, og deretter skal Han komme. Han må først være her, og så samles vi til Ham. Hvis ikke, da ville vi være samlet sammen til noen, eller noe annet, og ikke **inn til** Ham.

Det handler ikke om Hans handling av en ankomst, men hans påfølgende **Nærvær**, og hva som kjennetegner Hans nærvær. Og det er ikke oss som foretar en sammenkomst i sammen. Dette er en handling av Ham som samler oss sammen på den tiden for Hans Nærvær. Han samler oss inn i Sitt Nærvær. Så derfor er det ikke vi som foretar en samling, men det er Han som er her for å samle oss sammen.

Nå, la oss lese først:

Mal 3:16 *Da talte de med hverandre, de som frykter Herren. Og Herren lyttet og hørte det. For hans åsyn ble det skrevet en minnebok for dem som frykter Herren og høyakter hans navn.*

17 *De skal være mine, sier Herren, hærskaernes Gud,*

(Legg nå merke til her at Han kommer til å gjøre krav på disse som tilhører Ham. Hans Nærvær vil erklære hvem disse er, de som tilhører Ham.)

17 min eiendom, den dag jeg gjør mitt verk.

(**Lamsa** oversettelsen sier: "**på den dagen når Jeg kommer til å samle sammen Mitt Folk**".

NIV oversettelsen sier: "**når jeg kommer til å samle sammen min eiendom**".

RSV oversettelsen sier: "**de skal være min særskilte eiendom på den dagen når jeg begynner å handle**".

Men alle oversettelsene fortsetter videre med disse ordene)

17 og jeg vil spare dem som en mann som sparer sin sønn som tjener ham.

Det er ord som forteller om sønnekår, om adopsjon, rett der. Og dette skulle fortelle oss at Gud kommer ned som Herlighetens Far for å samle sammen sine barn, som er mer dyrebare for Ham enn juveler. For **Han er her for å redde oss fra ødeleggelsen** som er forutbestemt til å komme. **Og jeg vil spare dem som en mann som sparer sin sønn som tjener ham.**

Igjen, dette taler om den rette typen av en sønn, om en som er rede for

sønnekåret, for adopsjonen.

18 Da skal dere igjen se forskjell mellom den rettferdige og den ugudelige, mellom den som tjener Gud og den som ikke tjener ham.

Vi ser også i **Matteus 3:12**, som forteller oss at Han vil foreta den innsamlingen.

Matteus 3:12 Han har kasteskovlen i hånden, og Han skal rense treskeplassen grundig og samle hveten Sin på låven. Men agnene skal Han brenne opp med uslokkelig ild. Det skal være en sammenkomst inn i ham.

Og fra talen:

64-0830E Spørsmål og Svar #4, 81 *Bruden vil ikke bli samlet sammen bare fra ett sted. De vil bli samlet sammen fra hele verden.*

Så et av de identifiserbare kjennetegnene ved Hans Parousia er denne sammenkomsten. Så hvor hen vil denne sammenkomsten være? **Inn i Hans Nærvær**. Og Han er det Stadfestede Ordet.

64-0830E Spørsmål og Svar #4, 190 430. *Når og hvor vil Guds folk samles sammen for det siste Ordet? I Kristus. Javisst. I denne siste tiden, de vil samles sammen i Kristus. Ikke glem det nå. Vi har fått et samlingssted, **vi har fått det helt nøyaktig.***

2.Tessalonikerne 2:8 *Og da skal den lovløse bli åpenbart, han som Herren skal ødelegge med Sin munns ånde og tilintetgjøre ved tilsynekomsten av Sitt Parousia (nærvær).*

9 Hans Parousia (nærvær) er under Satans virksomhet, ved hjelp av all kraft, tegn og løgnens mirakler,

Det er ikke bare noe som handler om en ankomst som ødelegger gjerningene til Satan, men det er Guds Ord som alltid beseirer ham. Jesus viste oss dette i sin opplevelse i ødemarken hvor Han ble fristet av Satan. Men Han beseiret Satan ved Ordet. Så det er ikke bare en ankomst eller et annet komme som gjør dette, men **Guds Ord som stiller frem Satan som kraftløs**. Slik som det er i naturen. De fleste livsformer som er en parasitt i naturen, kan ikke være i direkte sollys.

Direkte sollys vil ødelegge sopp, bakterier og alle slags parasittiske livsformer. Selv blant kreftpasienter brukes det lys eller strålebehandling. Det brukes til å drepe hele områder som er smittet. Satan er den største parasitten av de alle. Han skaper ikke. Han har bare fordervet tingene ned gjennom tidene.

Og Legg merke til at ved Kristi Parousia, da ser vi også Satans Parousia. Så du må ikke synes at det er noe merkelig at så lenge Guds sønner kommer inn i bildet til den førstefødte Sønnen ved Kristi Parousia, slik vil også resten av verden. Den ondes sønner vil også komme inn i bildet av sin far, Satan.

Neste gang i skriften hvor vi hører om Kristi Parousia, det er i:

2.Peter 3:4 og si: «**Hvor er løftet om Hans Parousia (Nærvær)?** For fra den tid fedrene sovnet inn **fortsetter alle ting** som de var fra skapelsens begynnelse av.»

Det faktum at dette taler om at "**alle ting fortsetter videre**", det viser at det handler om en periode av tid. Et annet punkt å vurdere, er at dette taler om et løfte som er forbundet med, eller kommet i stand, gjennom **Parousia**. Ikke spesielt dette at Parousia er "**selve**" løftet, selv om vi vet at det er det også. Men det er akkurat slik som Paulus sier det i **Galaterne 2:20**, at vi "**lever ved den troen som tilhører Guds Sønn**." Og så ser vi også her at spottere vil si: "**Hvor er løftet om Hans Parousia**." Det er absolutt løfter forbundet med det, og disse er brakt frem ved vår Herre Jesu Kristi **Parousia**.

Neste gang vi ser læren om Parousia omtalt i Skriften, er ved apostelen **Jakob** i: **Jakob 5:7** **Vær derfor tålmodige, brødre, helt til Herrens Parousia (nærvær).** **Se hvordan bonden venter på jordens dyrebare grøde! Han venter tålmodig på den til den får tidligregn og senregn.**
8 **Vær også dere tålmodige! Styrk hjertene deres, for Herrens Parousia (nærvær) nærmer seg.**

Her tar skriften for seg en tid for innhøsting, og den taler om Herrens **Personlige Nærvær**. Slik som en bonde som venter på at frukten skal modnes. Nå er spørsmålet dette. Hvis bonden venter på at frukten skal bli moden, hvorfor taler det ennå om Hans nærvær som noe som må skje inn i fremtiden. Svaret er veldig enkelt. Slik som bonden, så pleier du frukten. Og slik som bonden, skal også du høste frukten. Han er her for å høste sin avling av barn, Hans hvete. Og med tålmodighet, noe som i seg selv indikerer en periode mer eller mindre utvidet, så venter Han på dem til å komme til modenhet, og dermed kunne få sønnekår, som er adopsjon eller plasseringen av sønner.

1.Johannes 2:28 **Og nå, dere barn! Bli i Ham, slik at vi kan få frimodighet når Han åpenbares (komme tilsyne), og ikke bli til skamme overfor Ham ved Hans Parousia (nærvær).**

Tilsynekomsten har å gjøre med Hans Nærvær. Denne tilsynekomsten er et ord som betyr "en stor fremstråling" eller "en fremvisning av det som ennå ikke er åpenbart". Derfor vil et Nærvær bringe frem en avsløring, ikke bare en handling av en ankomst. Du vil også se at denne store avsløringen bringer oss inn i en tilstand av tillit, uten skam. Nå, tillit er noe som må bygge seg opp. Det kommer ikke ved noe magisk Hokus Pokus, men ved prøvelse og seier, prøvelse og seier. Broder Branham sa i Boken om Menighetstidene: "**Karakter er ikke en gave, karakter er en seier.**" Slik må også tillit komme ved erfaring, som igjen betyr en opplysning og en tidsperiode.

I **Filipperne 2** ser vi at apostelen Paulus bruker ordet **Parousia**. Men det er ikke i forbindelse med Kristi Parousia i endetiden. Han bruker ordet om sitt eget personlige nærvær.

Filipperne 2:12 Derfor, mine kjære, slik dere alltid har vært lydige, ikke bare i mitt Parousia (nærvær), men mye mer nå i mitt fravær, så arbeid på deres egen frelse med frykt og beven!

Legg merke til anvendelsen her. Paulus **setter sitt nærvær opp mot sitt fravær**. Dette skriftstedet viser et eksempel på at Parousia betyr nærvær. Det er så tydelig at man virkelig må klynge seg til et halmstrå for å få ordet Parousia til å bli noe annet enn nærvær.

2.Peter 3:12 mens dere lengter etter og ivrig venter på Guds dags Parousia (nærvær). På den dagen skal himlene fortæres av ild, og elementene skal smelte med brennende hete.

Igen, dette omhandler en rekke hendelser som utgjør mer enn bare en handling av en ankomst. Dette er et nærvær som bringer frem en rekke hendelser. Og husk, når folket avviser nåde, da er det ikke noen ting tilbake, uten dom. Så den siste hendelsen i Kristi Parousia, vil bringe frem en total ødeleggelse av denne verden. Det skjer når Guds Nærvær forlater jorden, og det vil ikke være noen ting tilbake til å holde det sammen.

58-0109 De utkalte E-24 Han har kommet nå i nåde, åpenbarer Seg Selv for Menigheten. Det blir latterliggjort og spottet. Neste gang Han åpenbarer Seg Selv, det vil være i en dom over verden og nasjonene som glemte Gud, og de har syndet vekk sin nådesdag.

2.Peter 1:16 For det var ikke smart oppdiktete eventyr vi fulgte da vi kunngjorde dere vår Herre Jesu Kristi makt og **Parousia (nærvær)**, men vi var øyenvitner til Hans majestet.

Enkelt sagt; Peter, Jakob og Johannes, da de ble brakt opp på fjellet sammen med Jesus, der Jesus ble forklart før deres øyne, de var ikke vitner om et komme, men om et nærvær. Og dette viser også at makt **til å stadfeste**, og til å ha et nærvær, det går hånd i hånd angående det som har med Herren å gjøre.

1.Korinterne 16:17 *Jeg er glad for Parousia (nærværet) til Stefanus og Fortunatus og Akaikus, for savnet av dere ble fylt av dem.*

Vel, hvis han bare taler om deres ankomst, hva godt gjorde deres ankomst til folket? Det var den innsatsen de gjorde mens de var der, som gjorde dem i stand til å fylle eller hjelpe folk, og betjene deres behov. Parousia eller Herrens nærvær i seg selv, vil ikke gjøre en eneste ting for deg. Det er manifestasjonen eller avdekkingen av Ham Selv som "gir oss alle våre behov." Det er mer enn 7 milliarder mennesker på jorden i dag. Og hva gjør Guds Nærvær for dem? Det er ikke noe annerledes enn det var ved Hans første komme: Han var i verden, og verden ble til ved Ham, og verden kjente Ham ikke. De blir verre og verre i sin ugudelighet for hver dag som går.

2.Korinterne 7:6 *Men Gud, Han som trøster de nedbøyde, trøstet oss ved Parousia (nærværet) til Titus, 7 men ikke bare i hans **Parousia (nærvær)**, men også ved den trøst som han hadde blitt trøstet med hos dere. Han fortalte oss om den inderlige lengselen dere har, deres sorg og deres iver for meg. Det gjorde at jeg gledet meg enda mer.*

Igjen ser vi her at det ikke var ankomsten til Titus, men hans nærvær med folket og hans tjeneste hos dem mens han var der. Faktisk så sa Paulus: «Det er ikke hans nærvær som brakte denne trøsten, men hva han gjorde mens han var til stede.

2.Korinterne 10:10 *For brevene hans, sier de, er myndige og strenge, men i sitt legemlige Parousia (nærvær), er han svak, og hans tale er ynkelig.*

Paulus sier at hans legemlige nærvær kan være svakt, men hvis det å tale betyr noe, hvordan kunne hans legemlige nærvær være svakt? Det ville ikke gi noen mening.

Filipperne 1:26 *For at deres glede kan bli rik i Jesus Kristus, og i meg, ved mitt **Parousia (nærvær)** hos dere igjen.*

Altså, taler Paulus her bare om sin handling av en ankomst? Eller taler han om sitt nærvær med folket, og hva som finner sted mens han er der. Derfor, som du kan se, Skriften er full av mange Skriftsteder fra alle skribentene av Det Nye Testamentet, som taler om Kristi **Parousia** i endetiden. Dette er en tidsperiode hvor mange hendelser vil finne sted, og dette utgjør Kristi **Nærvær** i endetiden.

La oss be...